

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 14. Mortis memoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

patrimonium eternitatis, diploma, & honorificum testimonium, quò amicus Dei nuncupatur. Hoc unum deferetis ad tribunal, reddituri administrationis vestræ rationem. S. August. de Civ. l. 10. c. 4. bonum postum nullum est aliud; quàm illi coherere, cuius unius anima incorporèd, si dici potest, implexu, veris impletur, fecundaturque virtutibus. Ad hoc bonum debemus, & à quibus diligimur, duci; & quos diligimus, ducere. Oliva conc. 30. die Ven. 5. Quadr.

Quare ab impio in morte regna, & opes: *quæ parasti, cuius erunt?* respondebit: heu! non mea amplius erunt, sed aliorum. Quare à justo; *quæ parasti, cuius erunt?* respondebit: mea erunt in æternum. S. Ambros. in Luc. 12. Remanent in sæculo cuncta, quæ sæculi sunt: sola virtus, comes est defunctorum. Cornelius in Ex. 14.

Quidam rex moribundus dixit: heu! quot præcursores habere solebam ad parandum mihi hospitium! hodie recedo solus ad patriam ignotam; & nullum invenio, qui me velit præcedere, vel comitari. Brogmard. Mors.

Num. 3.

Varia.

Bonum est nos hic esse. Matth. 17. 4. Cùm Moyses, & Elias, excessum loquitur; Petrus ait: *bonum est &c.* Quàm diversa cogitationes vivorum, & mortuorum. Moyses, & Elias, qui aliud sæculum viderunt, dicunt, moriatur Christus: Petrus autem, *bonum est hic esse.* Defuncti dicunt Sap. 5. 8. *quid nobis profuit superbia?* illi delicias abominantur: dicis tu: *non pratum sit &c.* Sap. 2. 8. Oforius D. 2. Quadr.

S. Hieronymus Comment. in Is. adfert Apologum: porcellus parentis sui mortem acerbò grunnitu flevit. At cùm, lectis testamenti tabulis, glandis acervum, & aliquot farinæ modios sibi legatos audisset, obtulit. Rogatus, cur tam subitò fletum omnem comprimeret? farina, & glandes, ait, mihi os obstruunt.

Focus extinctus. Lem. *Cinix est, quod antè micabat.* Picinelli.

§. XIV.

Mortis memoria.

Num. 1.

Symbola.

Fecit Dominus Deus Ade, & uxori ejus, tunicas pelliceas &c. Gen. 3. 21. Cur Deus tales iis vestes dederit? causam refert Origenes hom. 6. in Levit. talibus oportebat indui peccatorem; quæ essent mortalitatis, quam primò peccatò acceperat; & fragilitatis ejus; quæ ex carnis corruptione veniebat, indicium.

Ambulavit Enoch cum Deo, & non apparuit: quia tulit eum Deus. Gen. 5. 24. Sed cur à Deo occultatus? Chaldaeus: *quia non mori fecit eum Deus.* Quasi timeret Deus, nè homines metum, & memoriam mor-

tis emitterent, videntes non mori Enochum; & idè eum occultavit. Baeza t. 2. l. 8. c. 2. §. 2.

Asportate ossa mea vobiscum &c. Gen. 50. 24. Joseph, in utilitate fratrum, iussit ab eis ossa sua ex Ægypto asportari: ut scilicet mortis memores essent; & quoties ossa ejus aspicerent, dicerent: hæc sunt ossa potentis illius ac sapientis viri Joseph; & tandem mortua est. Quid de nobis erit? nunquid & nos moriemur? Diez conc. 1. D. 15. Pent.

Colligat unusquisque &c. Ex. 16. 16. *Nalus relinquat ex eo in manè.* v. 19. Cur prohibet lex cibum in crastinum servari? S. Paschasius l. 4. in Matth. gradienti per desertum populo præcipitur; ut singuli non amplius ad victum quotidianum, quàm gomor unum, colligerent: sic vivant quotidie, quasi morituri.

Cinerem tanquam panem manducabam. Pf. 101. 10. Balduinus hic: id est, memoriam infirmitatis, & conditionis meæ; quâ meminimè pulverem esse, & cinerem; panis mihi est, refectio mea est.

Sol cognovit occasum suum. Pf. 103. 19. Itane? tantis stipatus radiis, tantâ ornatus luce, noctis recordatur; sequè occasui destinari sol intelligit? & homo, vallatus ærumnis, & mortem secum in carne vehens; obliviscatur occasus? qui fumus sænum agris, quod hodie est, & cras in clibanum mittitur. Matth. 6. 30. Cedrorum nobis incorruptionem pollicemur? nisi cineres comparaveris tibi, ignis tuus citò extinguetur. Tunc fulgebis ut sol, si te umbris sepias. Oliva t. 2. Strom. hic.

Flores apparuerunt in terra nostra tempus putationis advenit. Cant. 2. 12. Convenienter Salomon hæc duo conjunxit q. d. mox, ut flores apparent, & initia vitæ florescunt; jam ferè adest tempus secandi per mortem: idè surge, propera, & veni, ad studiosè operandum. Id. hic.

Vox turturis audita est in terra nostra. Cant. 2. 12. Per turturem S. Nyssenus hom. 5. in Cant. Epiphanius hæresi 59. intelligunt Præcursores Domini; cujus præcipua vox fuit, *penitentiam agite &c.* *Vox turturis*, id est, sacerdotis dicentis: *memento homo, quia pulvis es.* Ecce subitò veniet dies mortis, in quo dicatur tibi: tempus putationis, vel sectionis, advenit. Velis, nolis; putandus es, & secandus in morte. Auferenda à te sunt non solum superflua, sed cuncta, quæ possidebas: auferentur dignitates, opes, vita, & corpus ipsum; ut nihil remaneat, nisi minutissimus pulvis. Reducin memoriam virides, & pulchros, ramos olivarum, & palmarum, quos in manu gestabas annò præteritò; qui jam sunt in cineres conversi: ut intelligas, omnem hanc terrenam pulchritudinem, & viridantem gloriam, quâ potiris, convertendam in cinerem. Licet sis hodie formosus sicut lilium, cui nec gloria Salomonis potuit comparari; hodie es, & cras in clibanum mittentis; ut in cineres convertaris de Ponte hic.

Cibi -

Cibavit me cinere. Thren. 3. 16. Moraliter cibavit se cinere, qui saepe de morte cogitat. Cinis es, & in cinerem revertetur. Gen. 3. 19. Cornelius hic.

Ita ad exitus viarum; & quoscunque inveneritis, vocate ad nuptias. Matth. 22. 9. Albertus M. f. 74. illi, qui sunt in exitibus viarum, mortem suam jugiter prospiciunt; & qui se credunt quotidie morituros. Et certe tales dignos se efficiunt, ut ad Christi nuptias introire mereantur: quicunque enim mortis suae efficaciter recordantur, student esse patientes, continentes &c. Didacus Niss. f. 1. in die Cin.

Præcepit turba; discumbere super terram. Marci. 8. 6. Super terram discumbunt, quicunque terram, & pulverem, se esse cognoscunt. S. Eusebius Emis. D. 6. Pent.

Sicut ex cineribus fit vitrum, & speculum; ita ex incineratis nobis speculum faciamus. Broymard. Mortis memoria.

Num. 2.

Mortis memoria sit continua.

In omni opere suo dicat sibi ipsi: si modo moriturus esses, faceres istud? S. Bernardus in speculo Monachorum.

In omnibus operibus tuis memento te esse hominem; & timor ejus, qui aufert spiritum principum, semper sit ante oculos tuos. Jugi meditatione inter hujus transeuntis gloriae blandimenta, memorare novissima tua: quia quibus successisti in sedem, ipsos sine dubio sequeris ad mortem. S. Bernardus ep. 237. ad Eugenium P.

Sociam tibi, & uxorem, quare; quæ nunquam à te separatur, memoriam mortis. Porro filii tibi amantissimi sine gemitu cordis. Servum posside corpus tuum; amicas verò sanctas virtutes angelicas, quæ tibi exitui tui tempore auxiliari poterunt, si eas tibi amicas familiaris feceris. Hæc est sanè generatio quærentium Dominum. Affectus Dei parentum exaudit affectum. Joan. Climacus gr. 3. de peregrinat. & somniis.

Memoria mortis est quotidiana mors. Sicut cibus omnibus panis vilior est; & magis necessarius; ita præstat omnibus mortis operibus mortis cogitatio. Id. gr. 6. de memor. mort.

Diu, noctuque, ad ultimam horam respice. S. Nilus Cap. Parænet.

Cum volueris incipere opus Dei, prius conde testamentum; tanquam non habeas vivere in hac vita. S. Isaacus l. 1. de contemptu Mundi c. 17.

Num. 3.

Mortis memoria semper, & ubique, occurrit.

Sedens in sterquilino. Job. 2. 8. In sterquilino sedebat; ut, quæ esset substantia suæ carnis, perperderet; & ex factore loci caperet, quod felinè corpus ad factorem rediret. Hugo Card. hic.

Ecce defunctus. Luc. 7. 12. Triplex mortis admonitio: defunctus filius; vidua, cujus

maritus fuerat defunctus; & populus defunctum pullatis vestibus lugens. Si quæres, quis hanc vel illam ædem extruxerit? paucas novas invenies: veterum autem ferè omnium aedificatores dicentur esse mortui. Stengelius t. 4. Jud. div. c. 44.

Monimentum dicitur, quod monet mentem cujuslibet inspicientis: ut recordetur, quod cinis est, & in cinerem revertetur. Durandus l. 1. c. 5. de coemeterio.

Abassinus Imp. Preteianus dictus, inter edendum solitus fuit ante oculos habere vitreum vas cinere plenum; cujus aspectus diem extremum objiceret comedenti. Nicolaus Godinus l. 1. de Abassinor. reb. c. 6.

Cardinalis Baronius in annulo calvariam sculptam gerebat; insinuans, à morte pendere æternitatem. S. Damascenus in historia Barlaam, & Josaphat, priscos ait, Sanctorum reliquias religiose in theca ex collo gestasse; non tantum venerationis, sed & memoriæ mortis causâ.

Quæ mensis apponuntur, quid aliud, quam memoria mortis? vitrum manu tenes? vita tua fragilior vitro est. Quidquid comedimus, vixit; herbae, frumentum, bubula &c. Stengelius t. 4. div. jud. c. 44.

§. XV.

Mortis memoria utilis contra peccata; convertit &c.

Ex Veteri.

IN quocunque die comederis ex eo, morte morieris. Gen. 2. 17. Pererius quærit; cur Deus primo homini, ut illum intra limites cohiberet, pœnam mortis statuerit? Videtur enim, ad incutiendum timorem, satis fuisse, si gehennam intentasset. Respondet: licet pœna Inferni reipis gravior sit, quam mors corporis; comminatio tamen corporalis mortis acrior, & vehementior est, ad commovendum hominem.

Num sanguinem hominum istorum. & animarum periculum, bibam? noluit ergo bibere. 2. Reg. 23. 17. Suavitatem bibendi habere non poterat, quæ proposita mortis horrore constabat. S. Ambros. q. d. quomodo bibat aquam, cui horrenda mors ob oculos versatur? ob oculos mortis nulla est sine multo felle voluptas, nulla sine amarore dulcedo, nulla sine anxiiis curis delicia. Didacus Niss. f. 5. D. 4. Quadr. §. 3.

Mansit juxta fluvium Tigris. Et exivit, ut lavaret pedes suos. Tob. 6. 1. 2. Sicut Tobias sedens in littore Tigridis fluminis, considera, quam velociter transeant dies. Tigris à velocitate nomen habet. In hac consideratione levabis pedes affectuum animæ tuæ. Stella de cont. van. p. 1. c. 91.

Dies mei breviabuntur; & solum mihi superest sepulchrum. Non peccavi. Job. 17. 1.

Putredini dixi: pater meus es, mater mea, & soror mea, vermibus. Job. 17. 14. Tam dulcis ei mors; ut eam se venerari, colere, & amare, velut parentes, & sorores, dicat. Omnia mihi charissima in morte habeo; domum, paren-